

ಕೂತು ನಮ್ಮೂರು ಗುಡ್ಡಬೆಟ್ಟದ ಸಂದಿಗುಂದಿ ನುಗ್ಗಿ, ಸೇತುವೆ ದಾಟಿ, ಶೇಷನಾಗನ ಹೆಡೆ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕ್ರಿಸ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೀತೀಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಪಂಚವ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡತಿದ್ದಂಗೆ ನಮ್ಮೂರನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು. ಎಲ್ಲ ಧಳುಕು ಬಳುಕು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಮೊದ್ಲು, ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಬರೋಕೆ ಹೆದ್ರವು ಜನ... ಹಂಗೆತ್ತು.

ಸಂಜೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮೂರ ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಂಡು ನೋಡುತ್ತ ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆ ಮಡಿಕೆ ಹಾಕದಂಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡಗಳು ಕಾಣಸಕಳವು ಹಸುರಿಗೆ. ಮದ್ದದಲ್ಲಿರೋ ಮನೆ ಹೆಂಚಗಳ ಸಂದೀಲಿ ಹೊಗೆ ಸುರುಳಿ ಬಿಟ್ಟಂಡು ಮೇಲೇಳತೀರದು. ದನಗಳು ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಮೇಯಕಂದೆ ಹೋಗತೀರವು. ಕುರಿಮರಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಏರಕಂಡು ಸೊಪ್ಪು ಪರಿತೀರವು. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವಾಗ ಹೆಂಗಿರದು ಅಂತೀರಾ? ಹೆಬ್ಬಳದ ಕೆರೆ ದೊಡ್ಡದು ನೋಡಿ. ನಡು ಮದ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡ್ಡ ಇತ್ತು. ಸೂರಕ್ಕೆ, ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆ, ಮಾರುದ್ದ ಕೊಕ್ಕಿನ ಕೊಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲ ಮರಿ ಮಾಡೋವು ಅಲ್ಲೇಯಾ... ನಮ್ಮೂರು ಮೀನುಗಾಳ ಹಾಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಾನೂ ಹೋಗುವೆ, ಜೊತೇಲಿ. ಆಗ ನೋಡಿದೀನಿ, ಅಯ್ಯೋ! ಸಾಯಂಕಾಲ ಆದ್ರೆ ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಮಾತು ನಮಗೇ ಕೇಳದಂಗೆ... ಕಿವಿ ಕಿತ್ತೋಗ ಹಂಗೆ... ನಡುಗಡ್ಡೆಲಿ ಹಾರಾಟ ತರಾಟ ಮಾಡವು ಅಲ್ಲಿ. ಕ್ರಾ... ಕ್ರಾ ಅನಕಂಡು! ಗೂಡು ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಲ್ಲಾ? ನಮ್ಮೂರ ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲಿಂದಲೂ ಆ ನೀರು ಕಾಣಸದು... ನೋಡಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ. ಸೀತಾಫಳೆ ಹಣ್ಣು ಮಸ್ತು. ಆ ಗುಡ್ಡಗೆ ಈಜಕಂಡು ಹೋಗೋರು ಕುಯ್ಯು ತರೋರು ಅನ್ನಿ.

ನಮ್ಮೂರು ಗುಡ್ಡ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಅಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಪಾಲು ಸಾರಿಹೋಗತೀರವು. ಆ ಚಂದವ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನೀವು ಗೀತಾವೆ. ಆಕಾಶ ಅನ್ನೋ ಆಕಾಶಾನೆ ಧರಂತರ ಹಕ್ಕಿಯ ಸರಮಾಲೆ ಹಾಕ್ಕಂಡಿದ್ದೆ, ಕೆಂಪು ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟಂಡು ಲಕಲಕನೆ ಕೆಂಪಾದಂಗೆ ಓಕಳಿ ನೀರ ಚೆಲ್ಲಂಡಿರದು ಮೈಮೇಲೆ, ಹಂಗೆ ಅದನ್ನ ನೋಡಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಗುಳುಕಾಗುಳಕ್ಕನೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗೇಬಿಡನು ಸೂರ್ಯ, ಅವನು ಮುಳುಗದ ನೋಡದೆ ಒಂದು ಚಂದ. ಆ ಬಣ್ಣದ ಬೆರಗಿನ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತ, ತಣ್ಣಗಿರೋ ಹಸಿರು

ಹಾಸು ಕಾಣಸದು, ಅದನ್ನ ನೋಡತಾ ನೋಡತಾ ಇರೋವಾಗಲೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಹುಲ್ಲು ಹೊರೆ ಹೊತ್ತು, ದನಕರ ಎಳ್ಳಂಡು ಬರೋದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಸದು, ಅವರ ಜೊತೆ ಹಂಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆ ಸೇರಕೊಡತಿದ್ದಿ. ಸೌದೆ ಸೊಪ್ಪು ತಗಂಡು ಕುರಿಮರಿ ಎಳ್ಳಂಡು ದೀಪ ಹಚ್ಚ ಹೊಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಿಡತಿದ್ದಿ ಅನ್ನಿ. ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಬುಡ್ಡಿ ಗಾಜು ವರೆಸಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿರೋದೊ. ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನು ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡದು. ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನೂ ನಾನೂ ಒಂದೇ ತಟ್ಟೆಲಿ ಕುಂತು ಉಂಡು ಮಲಗಬಿಡತಿದ್ದಿ. ಸೀಮೆಣ್ಣೆ ಮುಗ್ಗೋಗುತ್ತ ಅಂತ ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮ ಬೇಗ ಮಲಕಳದಿದ್ದೆ ಬಯ್ಯದು...

ಆಗ ಅವಿಗೆ ಬೆಳಗಿಂದ ಸಂಜೆವರ್ಗ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿರ್ಲಿ... ನಮಗೆ ಈಗ ಬರಿ ಇಷ್ಟಗಲ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಕಳದು ಕಷ್ಟ ನೋಡಿ. ಹೆಂಗಾಗಿದೀವಿ? ಬಿ.ಪಿ. ಶುಗರ್ರು ಎರಡೂ ಬಂದುಬಿಡತು, ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ನಂಗೆ. ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೆ ಈಗ 67 ವರುಷ... ನೀವು ನಂಬಲ್ಲ ಗೀತಾವೇ... ನಮ್ಮಪ್ಪ ಈಗಲೂ ಭಾನುವಾರ ದಿಸ ಮಧ್ಯಾನ ಮರಿಮಾಂಸದ ಸಾರು, ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಉಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ ತಣ್ಣಗೆ ಅರಳಿಕಟ್ಟೇಲಿ ಮಲಗ್ಗಿಡತ್ತೆ. ಚರ್ಚಿ ಮಾಂಸ ತಿಂದು ಒಂದು ದಪ್ಪ ಮುದ್ದೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಅರಗಿಸ್ಕಂತರೇಳಿ ಇವತ್ತಿಗೂವೆ, ಅವತ್ತಿಂದ ಕಷ್ಟವಾನಿ ಜೀವಗಳಲ್ಲವು?

‘ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಮನೆ? ನಿಮ್ಮನೇವು ಏನ್ ಮಾಡತಾರೆ?’ ಗೀತಾಳ ಮಾತಿಗೆ ಪದ್ಧೆ ಬೇಸರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ನಮಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಅಣ್ಣನು ಚಂದ್ರಣ್ಣ. ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅವನು ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಂಡಿದನೆ. ದೇವು ಎತ್ತೋ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಭೂಮಿ ವಿಚಾರದವರ್ಗೊ ನಮ್ಮವರಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನೋರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, 74ನೆ ಇಸವೀಲಿ ಇಬೇಕು. ಈ ಮಾವಿನಮರದ ಗದ್ದೆ ಬಿ.ಡಿ.ಎ ವಹಿಸ್ಕಂದಿದ್ದು, ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮಣ್ಣ ಹುಷಾರಾಗ್ನಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮಜ್ಜಿನ ಕಳ್ಳಿ, ಡಿ.ಸಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳ್ಳಿ, ಗೊಲ್ಲಹಳ್ಳಿಲಿ ಇದ್ದ ಐದಾರು ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನು ಉಳಿಸ್ಕಂಡು. ಸೈಟ್ ಮಾಡಿ ಚೂರು ಚೂರೇ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಗಳ ಮದ್ದೇನೂ ಮಾಡದ್ರು. ಅವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್